

[Handelsministeren.]

om, at man kan komme med nok saa gode Grunde overfor det ærede Medlem om dette Spørgsmaal som om andre, saa er det ærede Medlem saa fastgrøbet i de Synspunkter, som nu en Gang er blevet hans, at det vil være fuldkommen umuligt at overbevise ham.

Jeg vil altsaa være rede til at gaa ind i en saglig Behandling af dette Spørgsmaal, saaledes som man ogsaa fra Statsministerens Side har givet Tilsagn om, at dette Spørgsmaal vil blive undergivet en saglig Drøftelse i Traktatkommissionen, og skulde man kunne overbevise mig om, at mit Standpunkt ikke er rigtigt, skal jeg være villig til at lade mig overbevise; men indtil videre er jeg overbevist om, at det er urigtigt at gaa til Dobbelttariffer.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel mente, at naar jeg med Hensyn til Toldsatser hævder, at det bør være et Lovgivnings-spørgsmaal, var min Motivering derfor kun den, at Fortsættelsen deraf hidtil altid havde været et Lovgivnings-spørgsmaal. Maa jeg deroverfor sige, at det ikke er min Motivering, men jeg har det Standpunkt, fordi jeg anser det for rigtigst overfor Landets økonomiske Liv, at der skal være Fasthed og Stabilitet paa dette Omraade for ikke at give Usikkerhed i Erhvervsforholdene; derfor skal disse Satser være lovmæssigt fastsat og ikke gøres til Genstand for administrative Indgreb, hvorved der kan fremkaldes en Usikkerhed i Handel og Omsætning, som kan være til overmaade stor Skade for Samfundet som Helhed. Det er mit Standpunkt overfor dette Forhold. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel — for hvis Viden og Indsigt jeg har saa overmaade megen Respekt —, at jeg ogsaa her er villig til at gaa ind i en saglig Forhandling, og derfor har jeg fra Regeringens Side tilbudt saglig Forhandling om det Forslag, som er blevet fremsat.

Himmelstrup: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard rettede ogsaa til mig om min Stilling til Spørgsmaalet om en Dobbelttarif, kan jeg sige, at jeg er ganske enig i den Besvarelse, som den højtærede Handelsminister nu har givet. Jeg har under Valgkampagnen i November Maaned i Fjor og ogsaa ved andre Lejligheder givet Udtryk for den Opfattelse, at jeg tror ikke, at en Dobbelttarif og den Fare for toldpolitiske Komplikationer, som dette kan medføre, under de nuværende Forhold er stemmende

med den Økonomi, som er raadende her i Danmark, hvor vor udenlandske Økonomi jo saa væsentlig er baseret paa den overordentlig store Eksport af Levnedsmidler. Men jeg mener ogsaa, at hele dette Spørgsmaal er af saa overordentlig stor Betydning, og at der sker saa mange Ting ude omkring i Verden, som det er af Betydning at faa undersøgt og klarlagt, og at det vil være af Betydning for alle Parter at faa en virkelig Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Den Verden, vi lever i, er jo saa kompliceret, at det er nødvendigt en Gang imellem at tage de Anskuelser, man har, op til Revision og fornyet Prøvelse og Undersøgelse; og dertil mener jeg, at den Undersøgelse, der nu er i Færd med at sættes i Værk, er tjenlig.

Maa jeg have Lov til at sige, baade til det ærede Medlem Hr. Fraenkel og til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det kunde aldrig falde mig ind ved Ordet „ukorrekt“ at ville gøre en Anmærkning, som det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, i de Herrers Karakterbøger. Dertil er begge de ærede Medlemmer alt for pæne Folk. Men jeg kunde maaske i Stedet for Ordet „ukorrekt“ have brugt Ordet „ejendommeligt“; thi det forekommer mig uøgetelig ejendommeligt, efter at netop det konservative Folkeparti har rettet Spørgsmaal til den højtærede Statsminister om Undersøgelse af et bestemt Forhold, og denne har svaret imødekomende, at Partiet da har forelagt et Forslag, som i Virkeligheden anteciperer det Resultat, der skulde komme ud af denne Undersøgelse, som blev igangsat paa det konservative Folkepartis Foranledning.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde om den praktiske Nytte af en Bestemmelse, som findes i Toldlovens § 4 — Bemærkninger, som var rettet mod den Kritik af det Forhold, som jeg havde fremført —, er Ting, som vi kan vende tilbage til i Udvalget. Men jeg er vedblivende af den Opfattelse — og det er min Overbevisning, at den Undersøgelse, man kan komme til i et Udvalg, vil give mig Ret deri —, at Varefordelingen i Importen her til Landet spænder over et saa stort Antal Lande, at det ikke vil være muligt at tage enkelte Positioner ud og anvende dem paa den Maade, som Tanken er med det foreliggende Forslag, saaledes at det ikke kommer til at ramme vore Interesser i andre Lande. Og det er netop Forudsætningen, at man skal kunne gøre det, hvis det System og hele den praktiske Udførelse, man giver § 4, skal kunne gennemføres med Bibeholdelse af det